

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Nazarius & Celsus pueri 28. Iulij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

illiter onustus, nouum & valde admirandum
spectaculum præbuit.

VITA ET MARTYRIVM SS. NAZARII
& Celsi pueri, ex historia S. Antonini Episcopi
Florentini, 28. Iulij.

S Nazarius nobilissima Romanorum fami-
lia, patre Africano viro illustrissimo, sed
Iudaica infidelitate imbuto, matre vero Per-
petua, Christianis sacris ab Apostolorum Prin-
cipe Petro initiata, ortus fuit. Hic anno ætatis
suæ nono, cum cerneret parentes diuersis ad-
modum inter se, in religionis negotio, opi-
nionibus conflictari, animo vehementer ang-
cepit, cuius potissimum sententiã in re adeo
seria & æternæ salutis negotio sequi deberet;
elegit tandem matris imitari pietatem, eiusq;
religionis institutum amplecti. Pijssimę igitur
matris monita inuito patre secutus B. Linum
adiit, eiusque disciplinis aliquamdiu imbutus
cælesti lauacro expiatus est. Ea re grauiter cõ-
motus pater, expositis tormentorum generi-
bus, quibus aduersum Christianos sæuebatur,
territare filium, atque à Christi cultu auertere
moliebatur. Sed Christi spiritu mirificè con-
firmatus puer, nullis hortamentis à fide Chri-
sto semel data abduci potuit, quin potius co-
taneis suis perceptam Christi gratiam & reli-
gionis Christianæ præstantiam referre, aliosq;
ad eandem allicere gaudebat. Hinc parentes
suum natiq; periculum veriti, eum rogant, vt

Zelus ani-
marum.

*Pietas &
misericor-
dia in pau-
peres.*

vrbe nō nihil excedat, seq; ad loca tutiora reci-
piat. Multis igitur oneratum diuitijs, rebusq;
alijs ad vitam splendide degēdam opportunis
instructum dimiserunt. Et quidem pius iuue-
nis protinus aurum & argentum benignè ero-
gare pauperibus, & totus pietatis officijs incū-
bere; nihilque in vita moliri aliud, quam vt v-
beriore quotidie Christi gratiam promere-
retur. Decimo vero egressionis ab vrbe anno,
Placentiam, & inde Mediolanum veniens,
SS. Geruasium & Protasium vinctos in car-
cere inuisit, verbisque suauissimis ad constan-
tiam est cohortatus. Cumque frequentius
sanctos hosce martyres interuiferet, eosque
quouis officio foueret, Præfectus eum com-
prehensum fustibus atrociter mactari præce-
pit, ac nihilo secius in Christi laudibus per-
seuerantem vrbe eiecit. Itaque varia loca
peregrinando oberrans, vberes passim fru-
ctus exhortando faciebat. Interea mater eius
vitā sanctissimè functā peregrinanti filio in
somis apparuit, monuitque in Gallias Euan-
gelij semente facundandas abcedere. Paruit
ille protinus, Meliamque profectus diuini
verbi semina sparsit, fructusque minime con-
temnendos breui collegit. Tum vero inter
alios matrona quædam & genere & dignita-
te illustris suum ei filium Celsum nomine,
eleganti forma, sed ætate tenerum obtulit
puerum, vt aquis lustralibus expiatum secum
duceret, & moribus, sanctissimisque discipli-
nis

nis sedulo imbueret. Quamobrem à Præfeto Galliarum vnà cum puero Celso manibus post terga reuinctis carceri mancipatur. Qui tamen vxoris hortatu, ne se innocentum cædibus grauissimo scelere obstringeret, impullus, Nazarium quidem dimisit, sed seuera admodum denunciatione supplicij interdixit, ne ijs in locis Christi religionem hominum auribus inculcarent. Nazarius igitur à Præfeto dimissus, atque vnà cum Celso Treuirimabiens, rem illic Christianam mirè locupletauit. Hæc aliaque admirandæ virtutis insignia, cum celebri sermone vulgarentur, Nero vincetos eos sibi sisti imperauit. Fuere confestim Nazario vincula iniecta, & puero Celso præceptoris sui cruciatus deploranti alapæ inflictæ. Nero autem oblatos sibi martyres carcere conclusit, vt maturè secum deliberaret, quo tormentorum genere eos excarnificaret. Fertur vero cum Tyrannus venationi insisteret, quod aduerso quodam casu pedem grauiter fauciauerit, acceptoque vulnere exclamauerit: Dij nobis infesti sunt, quod eorum inimicos Nazarium & Celsum debitis supplicijs afficere differimus. Nazarium igitur calcibus tunsu, & Celsu puerum flagellis cæsum suo conspectui iterum offerri præcipit. Adductos monuit vt sine mora honores dijs debitos tribuerent, eorumque numina grauiter offensa sacrificijs placarent, ni facerent, supplicia subirent,

*Fortitudo
animi.*

quæ vel solo aspectu formidinem mortisque
metum afferrent. Tunc Nazarius vultu & ver-
bis magnam animi lætitiã ostendens in sa-
na deorum admitti postulavit. Fuit vero non
modo benignè sed etiam honorificè dedu-
ctus, quod Nero sanctum dijs thura oblatu-
rum speraret. Sed cum Nazarius in adyta ad-
missus Christum præferuidè precaretur, illi-
cò & idola confraeta, & omnipotens Christi
numen signis admirandis ostensum est. Vnde
cum multi relicta idolorum vanitate, ad Chri-
stiana sacra transirent, tyrannus furore incan-
descens, martyres in mare præcipites dari má-
davit. Sed in mare proiecti illico diuina virtu-
te in fluctibus illæsi steterunt, siccisq; plantis
æquor inambulantes ad littus perueniunt.
Deinde Tenusam profecti tanto fructu fidem
euangelicam propagarunt, vt pleriq; Christo
nomina darent, & huius amore minas tyranni
constanter despicerent. Inde vero Mediola-
num cum Celso reuersum (vt sanctissimorum
Christi martyrum Geruasij & Protasij cõspe-
ctu frueretur) Anolinus præfectus, exilio dá-
navit, Cellumq; ab eius conuictu auulsum ho-
nestæ cujdam matronæ tradidit. Romam itaq;
repetens Nazarius, patrem ab omni errore li-
beratum, & sacro fonte iam ritè purgatum in-
uenit. Quare mirificè exhilaratus, ac mox pul-
sus à templorum Pontificibus, iterum Medio-
lanum petijt, vt ibidem paratam martyrij glo-
riam cum Celso & sanctissimis athleticis Gerua-
sio

rio & Protasio perciperet. Vbi demum ab Anolino comprehensus, vñà cum Celso, Geruasio & Protasio, capitis sententiam lætus excepit: datisq; ceruicibus quatuor illi gloriosum triumphum magna pariter constantia & gaudio peregerunt.

AUGUSTVS.

MARTYRIVM SS. FIDEI, SPEI, ET

Charitatis filiarum S. Sophia, ex Simeone

Metaphraste, 1. Augusti.

CVM Romę Hadrianus Imperator crudelitatis suę in Christianos laxaret habenas, fuit insignis quędam matrona prudentia & religione sanę admiranda, ab Italia oriunda, genere in primis claro, marito tamen orbatam, nomine Sophia, cui prima cura erat, vt filias insigni pudicitia virgines, Christianę disciplinę ornamentis excellentissimę decoraret: roboraretq; Spiritus sancti gratia; vt si opus esset corpora sua pro Christi amore & fidei constantia supplicijs exponere nõ dubitarent. Erant eis nomina rebus mirę conuenientia: Fides, Spes, Charitas, Quę cum omnes ita mutua animorum coniunctione deuinctę, & prudentię ac religionis opinione passim celebres existerent, inuidię stimulis in eas cõcitari cœpit præfectus vrbis Antiochus, vt tam præclarum Ecclesię columnen funesta internectione deleteret. Desert igitur præfectus ad Imperatorem,

Y S & no-